

strifter med 3,200 Tdr. Land, og der udkommer da et samlet Bølsb af 206,200 Tdr. Land Skov, hvoraf Staten eier mellem 70,000 og 80,000 Tønder. Af dette Areal er af private Skove 24,000 Tdr. Land ikke skjyldsat, hvilket ogsaa gjælder de nordflesvigiske og de private Skove i Frederiksborg og Kjøbenhavns Amt. For de private Skoves Bedkommende, som ikke ere skjyldsatte, er sandsynligvis for en meget stor Del af dem Skovskjylden gaaet over til Ager- og Engs-Hartforn paa de vedkommende Gaarde og er derfra igjen gaaet over til Sammelskat, og paa Resten af de 206,200 Tdr. Land hviler der Skovskjyld paa 6,262 Tdr. Hartforn, hvortil kommer for de flesvigiske 124 Tdr. Hartforn, altsaa ialt 6,400. Disse Bølsb savne dog en vis Notorietet, de angives noget forskjelligt, og saaledes angives de i Hartfornstatistikken til 6,800 Tdr. Land. Det er altsaa kun med Hensyn til disse 206,200 Tdr. Land, der staa uberørte af den nye Matrifel, at der kunde være Tale om en Dmmatrifulering. Resten af det samlede Areal, noget over 100,000 Tdr. Land, hvormeget tør jeg ikke med Bestemthed sige, er ved den nye Matrifel skjyldsat til Ager- og Engs-Hartforn paa almindelig Maade, og med Hensyn til den har jeg tidligere udtalt, at der efter min Mening ikke kan være Tale om nogen ny Skjyldsetning. Hvilket Udbytte en Skjyldsetning af disse Arealer vilde medføre, er det ikke saa godt muligt at have nogen bestemt Mening om, da dette jo for en væsentlig Del beror paa, hvilke Principer man vil antage ere de rigtige til at udføre denne Skjyldsetning efter. For Statens Bedkommende er jeg tilbøielig til at tro, at en saadan ny Skjyldsetning ikke vil have nogen stor Betydning, naar man henfer til, hvilke betydelige Befolkningsforøgelser der vilde være forbundne med Gjennemførelsen af et saadant Arbeide; de opgives af Kontorchefen i Matrifelkontoret at ville andrage for det Areal's Bedkommende, som jeg her har nævnt, nemlig 206,000 Tønder Land, 600,000 Kr., og naar derhos tages Hensyn til, at man jo dog vistnok her, ligesaa vel som ved Udvæjningen af det privilegerede Hartforn, ved Hartfornets Egalisation vil finde det rigtigt — og jeg tør tillige anse det for at være fuldstændig retfærdigt — at give en Erstatning til de paagjældende Statteobjekter for den forøgede Stattebyrde, vil formodentlig den reelle Indtægt for Statskassen ved Dmmatrifuleringen af disse Skove blive overmaade ringe. For Kommunernes Bedkommende stiller Sagen sig vel noget anderledes, men jeg tror ganske vist, at man ogsaa her har været tilbøielig til at gjøre sig noget for store Forventninger om den Fordel, Sagens Gjennemførelse for dem vil medføre. De Gjennemsnitsberegninger, som ere gjorte over Resultatet af en saadan Skjyldsetning — jeg siger gjennemsnitlig, thi det er umuligt at tilveiebringe Andet end en gjennemsnitlig Beregning — hvile paa et temme-

lig usikkert Grundlag. For det Første maa Resultatet, som jeg tidligere har bemærket, i en væsentlig Grad afhænge af den Maade, hvorpaa det Hele bliver gennemført, de Principer, hvorefter man gennemfører det; men dernæst sauner man jo i andre Henseender et paalideligt Grundlag at støtte sig til; eksempelvis skal jeg anføre, at den Maade, at gaa ud fra den Antagelse, at Skov-Jordbunden har den samme Bestaffenhed, samme Godhed som det omliggende Land, turde dog i mangfoldige Tilfælde være meget dristigt. Det Resultat, man saaledes kommer til igjennem sine Beregninger, tør ikke gjøre Fordring paa nogen overordentlig stor Paalidelighed, men jeg skal dog imidlertid nævne, hvad man paa dette Grundlag er kommen til. Resultatet er det, at man i hver af Landets noget over 1,000 Kommuner, jeg tror det er 1,068, vil kunne forvente en Forøgelse af Skovskjyldshartfornet med 11 Tønder Hartforn. Dersom man nu, hvad jeg tror vil blive nødvendigt, vil reducere dette Hartforn til det Halve, Ager- og Engs-Hartforn, vil altsaa det forøgede Hartforn i hver Kommune blive $5\frac{1}{2}$ Td.; men ved Bestatningen af dette Hartforn maa der jo ogsaa ganske naturlig tages et særligt Hensyn til den Eiendomsindskrænkning, som paahviler Frels-skove; det er et Hensyn, som ikke paa nogen mulig Maade vil kunne sættes tilside. Altsaa, naar man tager Sagen i Almindelighed, tror jeg ikke, at Fordelen for de enkelte Kommuner vil blive overordentlig stor. Der vil naturligvis ske nogen Tilvæxt, men noget overordentlig stort Udbytte og navnlig et saa stort, som man har ventet sig af Foranstaltningen, tror jeg ikke vil vise sig at komme for de enkelte Kommuner; saa meget mindre som en Del af de Skatter, der vil komme til at paahvile Skovene, ikke direkte vil komme Kommunerne tilgode. Naar man nu taler om den Ubillighed, som for Liden er tilstede ligeoverfor Kommunerne med Hensyn til Skovenes lave Skjyldsetning, maa det dog ved Siden deraf tages i Betragtning, at Skovene stille meget smaa Krav til Kommunerne. Det er jo saaledes sjen-synligt, at Kommunerne ikke kunne have store Offre for Skovenes Bedkommende med Hensyn til Skolevæsen og Fattigvæsen; det er jo klart. Paa den anden Side maa det jo ogsaa tages i Betragtning, at Kommunerne og Landet i det Hele taget have en væsentlig Fordel af Skovene. Saaledes ere de Indtægter eller den Fortjeneste, som kommer til den arbejdende Befolkning paa Landet gjennem Skovene, meget betydelig; den er af den af mig tidligere ansøgte Forfatter, Docent Müller angivet for Arbeide ved Brændsels Op-hugning til 700,000 Kr. om Aaret. I det Hele taget mener denne Forfatter, at den Arbeidsløsh og Fortjeneste, som tilskylder Landalmuen fra Skovene, langt overstiger 1 Mill. Kr. aarlig. Dette Bølsb, fordelt paa Skovarealet, giver 3 a 4 Kr. aarlig pr. Td. Land. Nu vil det jo for-